

M'aș fi prins pe capul meu, zise el, că calul D-tale nu mânâncă păstrăvi! Atunci adu-i încoa, să-i mânânc eu aici lângă sobă. Tocmai acum ei băgară de seamă, că i-a păcălit. Toți riseră cu hohot și lăsară pe călător să-și mânânce păstrăvi în pace.

Călătorul isteț. (*Dialog*) (1)

(Un birt plin de lume. În mijlocul lui o sobă de fer, în care ardea focul. Un călător ud și aproape înghețat de frig, intră.)

Călătorul. Bună seara!

Birtașul (și câți-va oaspeți.) Mulțumim D-tale!

Călătorul (uitându-se împrejur și văzând că nu e loc lângă sobă, zise în gura mare): Domnule birtaș! adă, te rog, pentru calul meu doi-spre zece păstrăvi.

Birtașul. Păstrăvi! pentru calul D-tale! Ce fel? Crezi c'o să-i mânânce?

Călătorul. Adu-i numai și vei vedea!

(Birtașul ia 12 păstrăvi și se duce la cal. Mulțimea ese după dânsul. Într'acestea călătorul se așează lângă sobă.)

Birtașul (întorcându-se.) M'aș fi prins pe capul meu, că calul D-tale nu mânâncă păstrăvi!

Călătorul. Bine, dacă nu vrea să-i mânânce el, atunci dămi-i încoace, lângă sobulița asta caldă!

Lumea din odaie (rizind). De minune! bravo domnule! frumos ne ai păcălit!

Călătorul Și eu cred tot așa! Cu toate acestea vă mulțumesc, că am găsit un loc să mă încălzesc puținel.

2. NARAȚIUNEA «IUBIREA DE MAMĂ» (2) S'A TRANSFORMAT ÎN DIALOG.

Iubirea de mamă (*Dialog*)

(O casă de țară. În dreapta și în stânga o grădină cu pomi și tufe de liliac. Înaintea casei o curte, lângă care se întinde o câmpie. În depărtare se vede pădurea. Doi copii se joacă în curte).

(1) După încercările făcute am băgat de seamă că transformarea narațiunii în dialog este pentru copiii un ce foarte plăcut mai ales, dacă se va urma, spre acest sfârșit, calea cea adevărată

(2) Vezi pag. 53.